

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 lipca 2016 r.

Pozwami z dnia 11 grudnia 2015 r. (data prezentaty) połączonymi następnie do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia powodowie B. Ep A. R., A. B. A., I. A. wnieśli o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w K. kwot po 400 euro wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 listopada 2015 r. do dnia zapłaty. Nadto, wszyscy powodowie domagali się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwów powodowie wskazali, że na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dochodzą od pozwanego zryczałtowanego odszkodowania za opóźnienie w podróży. Wyjaśnili, że w dniu 5 lutego 2015 r. mieli zaplanowany lot na trasie z W. (Polska) - przez F. - do T. (Tunezja), połączeniem realizowanym przez pozwanego. Lot ten uległ opóźnieniu o 6 godzin i 40 minut. Pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie zapłacił odszkodowania na ich rzecz (pozew – k.1-4, oraz pozwy w aktach I C 4908/15, I C 4909/15, I C 4910/15).

Pozwem z dnia 11 grudnia 2015 r. (data prezentaty) powód B. Ep A. R. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w K. kwoty 400 euro wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 listopada 2015 r. do dnia zapłaty oraz domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Sprawa ta została zarejestrowana pod numerem I C 4911/15. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dochodzi od pozwanego zryczałtowanego odszkodowania za odwołanie lotu. Wyjaśnił, że w dniu 8 listopada 2015 r. miał zaplanowany lot na trasie z W. (Polska) - przez F. - do T. (Tunezja), połączeniem realizowanym przez pozwanego. Lot ten została jednak odwołany z powodu strajku pracowników przewoźnika. Pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie zapłacił odszkodowania na jego rzecz (pozew – k.1-4 w aktach I C 4911/15).

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W., I Wydział Cywilny połączył sprawę I C 4911/15 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akta I C 4908/15 (postanowienie - k. 10).

Postanowieniem z dnia 7 marca 2015 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W., I Wydział Cywilny na podstawie art. 359 § 1 k.p.c. uchylił postanowienie z dnia 30 grudnia 2015 r. wobec stwierdzenia, że sprawa I C 4911/15 nie pozostaje w związku ze sprawą I C 4908/11, albowiem dotyczy innego rejsu lotniczego i zarządził wpisanie sprawy pod nowy numer. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygnaturą I C 630/16 (postanowienie - k. 16, zarządzenie – k. 17).

Postanowieniem z dnia 21 marca 2016 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W., I Wydział Cywilny ponownie połączył sprawę I C 630/16 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akta I C 4908/15 (postanowienie - k. 19).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie w całości powództwa powoda B. Ep A. R. dotyczącego rejsu z dnia 8 listopada 2015 r. oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany przyznał, że lot powoda o nr (...) z W. do F. z dnia 8 listopada 2015 r. został odwołany i wskazał, że przyczyną odwołania lotu był strajk personelu pokładowego zorganizowanego przez związek zawodowy pracowników przewoźnika, co wyłącza odpowiedzialność pozwanego na podstawie art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. Podniósł, że powziął wiedzę o strajku dopiero po południu w dniu 4 listopada 2015 r., lecz w tej dacie nie wiedział jeszcze jak długo i w jakim zakresie trwać będzie planowany strajk, ani których dokładnie lotów będzie on dotyczył. Mimo to, podjął wszelkie możliwe kroki w celu zapobieżenia ewentualnemu strajkowi, w tym przeprowadzenia negocjacji z pracownikami. Mimo to, brak porozumienia między stronami doprowadził do odwołania znacznej części lotów. Nadto, pozwany wskazał, że podjął wszelkie racjonalne środki pozostające w jego dyspozycji, w celu ograniczenia skutków strajku i związanych z tym utrudnień dla pasażerów poprzez: zaangażowanie biur podróży, które pomagały pasażerom

w wyszukiwaniu alternatywnych lotów do miejsca docelowego, opracował specjalny rozkład lotów oraz uruchomił call center (...) który pomagał pasażerom w zamianie lotów i zakupie biletów u innych przewoźników. Niemniej jednak z uwagi na znaczną liczbę odwołanych lotów oraz ograniczoną liczbę wolnych miejsc u innych przewoźników, nie było możliwe zapewnienie wszystkim pasażerom alternatywnych lotów (odpowiedź na pozew - k. 22-27).

Pismem z dnia 14 kwietnia 2016 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) pełnomocnik powodów cofnęła powództwa B. Ep A. R., A. B. A., I. A. w całości w zakresie roszczeń dotyczących lotu z dnia 5 lutego 2015 r., wnosząc o umorzenie postępowania i zasądzenie na rzecz powodów kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 6 kwietnia 2016 r., pozwany zaspokoił roszczenie powodów z tego tytułu, na dowód czego przedstawił dowód uiszczenia kwoty 5.310,96 zł (pismo pełnomocnika powodów - k. 89-90).

Na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2016 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o zasądzenie kosztów postępowania wobec cofnięcia powództwa dotyczącego lotu z dnia 5 lutego 2015 r., zaś pełnomocnik powoda o oddalenie tego wniosku, wskazując, że należność została uiszczona po wniesieniu pozwu (protokół rozprawy - k. 95-96).

Pełnomocnik powoda B. Ep A. R. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie w odniesieniu do powództwa dotyczącego rejsu lotniczego z dnia 8 listopada 2015 r., wskazując, że nie zasługiwały na uwzględnienie twierdzenia pozwanego, co do zaistnienia nadzwyczajnej okoliczności uzasadniającej odmowę wypłaty odszkodowania. W ocenie pełnomocnika powoda, strajk pracowników wpisuje się bowiem w granice normalnego wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorstwa transportu lotniczego. Jednocześnie wskazał, że pracownicy przewoźnika strajkowali już po raz kolejny w tym roku i nie sposób przyjąć, że strajk ten był okolicznością nadzwyczajną w rozumieniu w/w przepisu (pismo przygotowawcze strony powodowej - k. 100-102).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód B. Ep A. R. posiadał zaplanowany na dzień 8 listopada 2015 r. lot z lotniska w W. (Polska) do portu lotniczego we F. (Niemcy) o numerze (...), a następnie tego samego dnia lot nr (...) z lotniska we F. (Niemcy) do portu lotniczego w T. (Tunezja), realizowany przez pozwanego przewoźnika (...) Spółkę akcyjną z siedzibą w K.. Czas odlotu samolotu z lotniska w W. przewidziany był na godzinę 07:05 (...). Wskazany lot został jednak odwołany z powodu strajku personelu zakładowego przewoźnika (okoliczności bezsporne, przyznane przez stronę pozwaną, potwierdzenie rezerwacji - k. 5 w aktach I C 630/16).

W okresie od 6 do 13 listopada 2015 r. odbył się strajk personelu pokładowego zorganizowany przez związek zawodowy (...). Przedmiotowy strajk był najdłuższym w historii działalności D. L.. W następstwie tego, przewoźnik zmuszony był odwołać w ciągu wskazanych dni około 4.700 lotów, co dotknęło około 443.000 pasażerów. D. L. podejmowała próby polubownego rozwiązania problemu niemniej jednak ostatecznie strony nie doszło do porozumienia i strajk był kontynuowany. Pozwany podjął szereg działań mających na celu zminimalizowanie skutków strajku i związanych z tym utrudnień dla pasażerów polegających m.in. na: zaangażowaniu biur podróży, które pomagały pasażerom w wyszukiwaniu alternatywnych lotów do miejsca docelowego, opracowaniu specjalnych planów lotów oraz uruchomieniu call center (...) prowadzonego przez sztab kryzysowy w Niemczech, który pomagał pasażerom L. w dokonaniu zmian terminu lotów i zakupie biletów u innych przewoźników. Mimo to ze względu na znaczną liczbę odwołanych lotów, ograniczoną liczbę miejsc u innych przewoźników oraz znaczną liczbę pasażerów nie było możliwe zapewnienie wszystkim pasażerom L. alternatywnego transportu lotniczego (okoliczności bezsporne niekwestionowane przez powoda).

W związku z odwołaniem podróży lotniczej w dniu 8 listopada 2015 r. powód B. Ep A. R. reprezentowany przez pełnomocnika pismem z dnia 18 listopada 2015 r. wezwał (...) Spółkę akcyjną z siedzibą w K. do zapłaty kwoty 400 euro tytułem odszkodowania za odwołanie lotu nr (...) z W. do F. z dnia 8 listopada 2015 r., w terminie 3 dni od otrzymania wezwania (okoliczność niesporna, dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty - k. 6-7 w aktach I C 630/16).

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty (...) Spółka akcyjna z siedzibą w K. przeprosiła za wszelkie niedogodności związane z odwołaniem rejsu nr (...) na trasie W. – F. w dniu 8 listopada 2015 r. oraz odmówiła wypłaty odszkodowania argumentując, iż opóźnienie było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnej okoliczności – strajku załogi pokładowej L., które stanowi jedno z podstawowych i wysoce respektowanych praw pracownika praw, której przewoźnik nie mógł uniknąć mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków ze strony przewoźnika (okoliczność niesporna, niekwestionowana przez powoda, odpowiedź pozwanego – k. 49-50).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów. Okoliczności stanu faktycznego jako przyznane przez stronę przeciwną, Sąd na podstawie art. 229 i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, ponadto znajdują one potwierdzenie w złożonych do akt dokumentach, co do wiarygodności których Sąd nie miał wątpliwości, ponieważ składają się na spójny, logiczny, korelujący ze sobą obraz stanu faktycznego poddany ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie.

Sąd oddalił wniosek dowodowy strony powodowej o przeprowadzenie dowodu z treści akt sprawy I C 3116/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. jako nie znany procedurze cywilnej. Zgodnie bowiem z utrwalonym w judykaturze poglądem, akta sprawy nie mogą stanowić dowodu, a jedynie ściśle wskazane dokumenty znajdujące się w tych aktach, które winny być szczegółowo wskazane przez stronę wywodzącą z nich skutki prawne (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r., IV CSK 142/11, LEX nr 1111011 i z dnia 11 grudnia 1967 r., II PR 155/67, LEX nr 6258).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo powoda B. Ep A. R. dotyczące lotu z dnia 8 listopada 2015 r. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód opierał swoje roszczenie na regulacji zawartej w Rozporządzeniu (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. UE L 2004/46/1). Ochrona na podstawie przepisów tego Rozporządzenia obejmuje nie tylko pasażerów lotów regularnych, ale również pasażerów lotów nieregularnych, w tym także loty stanowiące część zorganizowanych wycieczek (motyw piąty Rozporządzenia). W myśl art. 5 ust. 1 lit. c Rozporządzenia: w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:

- i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
 - ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub
- (...)) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

W dalszej kolejności należy wskazać, iż w myśl art. 5 ust. 3 Rozporządzenia obsługujący przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie lotu jest (było) spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Przepisy art. 5, 6 i 7 Rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania, pasażerów opóźnionych lotów należy traktować tak jak pasażerów odwołanych lotów oraz, że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego Rozporządzenia, jeżeli z powodu w/w lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, tzn. jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej

trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej, takie opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu było (jest) spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego (tak Europejski Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07 mających za przedmiot wnioski o wydanie na podstawie art. 234 WE orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone w postępowaniu Christopher S., G. S., A. S. p-ko (...) oraz S. B., K. L. p-ko A. France SA, (...) (...) - (...)).

W toku postępowania pozwany nie kwestionował legitymacji czynnej powoda, tj. nie kwestionował faktu posiadania rezerwacji na odwołany lot. Pozwany podnosił natomiast, że odwołanie lotu nastąpiło z powodu zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności, tzn. strajku pracowników (...) Spółki akcyjnej, co stanowi nadzwyczajną okoliczność wyłączającą jego odpowiedzialność za odwołanie przedmiotowego lotu. Powód z kolei wskazywał, że pracownicy przewoźnika strajkowali już po raz kolejny w tym roku i nie sposób przyjąć, że strajk ten był okolicznością nadzwyczajną w rozumieniu w/w przepisu.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego, stwierdzić należy, że opóźnienie w przylocie lub jego odwołanie nie kreuje po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest (było) spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (art. 5 ust. 3 rozporządzenia), to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego. W motywie czternastym Rozporządzenia wskazano, że nadzwyczajne okoliczności mogą w szczególności zaistnieć w przypadku destabilizacji politycznej, warunków meteorologicznych uniemożliwiających dany lot, zagrożenia bezpieczeństwa, nieoczekiwanych wad mogących wpłynąć na bezpieczeństwo lotu oraz strajków mających wpływ na działalność przewoźnika.

Na zaistnienie takich właśnie okoliczności powoływał się w niniejszej sprawie pozwany, wskazując, że przyczyną opóźnienia rejsu był strajk pracowników przewoźnika.

Stanowisko pozwanego zasługiwało na uwzględnienie. Co do zasady nie budzi wątpliwości, że strajk może stanowić nadzwyczajną, niezależną od przewoźnika przyczynę, jeżeli nie mógł go racjonalnie przewidzieć i uwzględnić w ramach normalnego wykonywania działalności w danym czasie. Jednakże samo wymienienie strajku jako nadzwyczajnej okoliczności uzasadniającej opóźnienie lub odwołanie lotu nie w każdym wypadku wyłącza wypłatę odszkodowania. Decydującą rolę powinny odgrywać okoliczności konkretnego przypadku. W judykaturze pojęcie siły wyższej rozumiane jest w ujęciu obiektywnym, z tym że przy ocenie, czy mamy do czynienia z siłą wyższą bierze się pod uwagę także to, czy zainteresowana osoba mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zdarzeń składających się na siłę wyższą. W konsekwencji za siłę wyższą uznaje się zdarzenie, które jest zewnętrzne, niemożliwe do przewidzenia i któremu nie można było zapobiec (por. uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008 nr 5 poz. 43, Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2011 r., IV CSK 77/11).

Należało zatem ustalić, czy przewoźnik w obliczu grożącego strajku podjął wystarczające środki, mające na celu najskuteczniejsze zniwelowanie jego skutków dla pasażerów. Przewoźnik musi bowiem udowodnić wystąpienie dwóch przesłanek egzoneracyjnych: tj. wystąpienia okoliczności nadzwyczajnych oraz podjęcia przez pozwanego wszelkich racjonalnych środków dla uniknięcia skutków tych nadzwyczajnych okoliczności.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że strajk pracowników linii lotniczych D. L. niewątpliwie był okolicznością nadzwyczajną i stanowił w stosunku do tego przewoźnika lotniczego zdarzenie o charakterze zewnętrznym, na które nie miał wpływu i któremu nie mógł zapobiec. Podkreślenia wymaga, iż przedmiotowy strajk pracowników L. trwał aż osiem dni. W tym czasie odwołano około 4.700 lotów, a skutki związane ze strajkiem dotknęły około 443.000 pasażerów, a także samego przewoźnika jako prężnie działającego przedsiębiorcy na rynku transportu lotniczego.

Nie sposób również uznać za zasadne twierdzeń strony powodowej, iż strajk wpisuje się w normalną działalność przewoźnika, choćby z tej przyczyny, iż ze swej istoty strajk polega na uniemożliwieniu lub poważnym utrudnieniu działalności przedsiębiorcy. Wbrew twierdzeniom strony powodowej, z samej tylko częstotliwości przeprowadzanych akcji protestacyjnych u pozwanego przewoźnika nie wynika, że wpisuje się ona w ramy prowadzonej przez niego działalności. Należy bowiem mieć na względzie, że strajk pracowników przewoźnika transportu lotniczego jest sytuacją niekorzystną, zarówno dla pasażerów, jak i dla samego przewoźnika ze względu na rodzaj niedogodności jakie towarzyszą temu zjawisku oraz ich wymierne skutki. W przekonaniu Sądu, strajk trwający od 6 do 13 listopada 2015r. stanowił niecodzienne zachowanie zbiorowości pracowników przewoźnika, prawnie usankcjonowane, które pozostawało poza zakresem jego działalności.

Zdaniem Sądu, nie ulega wątpliwości, że pozwany przewoźnik nie miał realnej możliwości, aby zapobiec organizacji strajku, jaki miał miejsce w okresie od 6 do 13 listopada 2015 r. Znaczna ilość odwołanych lotów oraz krótki okres, w jakim należałoby znaleźć rejsy alternatywne, w zasadzie pozbawiły pozwanego możliwości realnego działania w ramach własnego przedsiębiorstwa. Z przedstawionego w toku niniejszego postępowania materiału dowodowego wynika, że przewoźnik mimo, iż dowiedział się o planowanym strajku w dniu 4 listopada 2015 r. po popołudniu, nie miał wiedzy o szczegółach i rozmiarach zaplanowanej przez związek zawodowy pracowników akcji protestacyjnej. Podkreślenia wymaga przy tym, iż przedsiębiorca podejmował próby polubownego rozwiązania problemu ze strajkującymi, jednak ostatecznie nie doszło do zawarcia porozumienia między stronami, co w efekcie doprowadził do konieczności odwołania znacznej części lotów przewoźnika.

W ocenie Sądu, pozwany wykazał również, że podjął wszelkie starania, aby zminimalizować pasażerom skutki opóźnionych lub odwołanych lotów. Sąd miał na względzie, że pozwany nie był w stanie skutecznie zapobiec wszystkim następstwom strajku, ze względu na skalę tego zjawiska, czas trwania strajku oraz liczbę odwołanych lotów. Podkreślenia wymaga, że D. L. również dysponowała ograniczonymi możliwościami faktycznymi i prawnymi, aby zastąpić wszystkich pracowników, którzy przystąpili do strajku, tak dużą liczbą wykwalifikowanych pracowników zastępczych. W konsekwencji, znaczna część lotów została odwołana. Niemniej jednak, w przekonaniu Sądu, D. L. uczyniła wszystko co możliwe, by zapobiec negatywnym skutkom strajku. W pierwszej kolejności, zaangażował biura podróży, które pomagały pasażerom w wyszukiwaniu alternatywnych lotów, opracował specjalny plan lotów oraz uruchomił call center (...) prowadzony przez sztab kryzysowy w Niemczech, który pomagał pasażerom L. w dokonaniu zmiany terminu lotu bądź zakupie biletu u innych przewoźników. Mimo to działania podjęte przez przewoźnika okazały się niewystarczające dla zapobieżenia wszystkim negatywnym skutkom strajku ze względu na skalę tego zjawiska oraz czas jego trwania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, stwierdzić należało, iż pozwany udowodnił wystąpienie po swojej stronie przesłanki egzoneracyjnej uwalniającej go od odpowiedzialności odszkodowawczej na podstawie art. 7 ust. 1 a rozporządzenia (WE) nr 261/2004, wobec czego powództwo B. Ep A. R. dotyczące lotu z dnia 8 listopada 2015 r. podlegało oddaleniu w całości, o czym orzeczono w punkcie 1 sentencji wyroku.

Rozliczając koszty postępowania, Sąd kierował się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. Powód, będący stroną przegrywającą sprawę, obowiązany są zwrócić na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w K. poniesione przez niego koszty postępowania w łącznej kwocie 617 zł obejmujące wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 600 zł, ustalone na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z art. 98 § 3 k.p.c. i § 6 pkt. 3 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 z późn. zm.), opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W odniesieniu zaś do powództw B. Ep A. R., A. B. A., I. A. dotyczących lotu z dnia 5 lutego 2015 r. Sąd miał na względzie, że pismem z dnia 14 kwietnia 2016 r. (data stempla pocztowego) pełnomocnik powodów cofnął w całości powództwa dotyczące tego lotu, wobec spełnienia świadczenia przez pozwanego i wniósł o umorzenie postępowania oraz o zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, że pozwany po wytoczeniu

powództwa, w dniu 6 kwietnia 2016 r. zaspokoił całkowicie roszczenia powodów z tego tytułu dołączając dowód uiszczenia kwoty 5.310,96 zł.

Stosownie do art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Natomiast zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Mając na uwadze fakt, iż powodowie skutecznie cofnęli powództwa dotyczące lotu z dnia 5 lutego 2015 r., Sąd orzekł jak w punkcie 3 sentencji wyroku na podstawie art. art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie pozwanego należy potraktować jako stronę przegrywającą sprawę. Strona powodowa cofnęła bowiem pozew w zakresie należności głównej i należnych odsetek wobec spłaty przez pozwanego zadłużenia po dniu wniesienia pozwu. Pozwy zostały złożone w dniu 11 grudnia 2015 r., zaś odszkodowanie zostało uiszczone w dniu 6 kwietnia 2016 r. Powyższe potwierdza ugruntowane stanowisko orzecznictwa, zgodnie z którym za stronę przegrywającą sprawę w rozumieniu przepisów o kosztach procesu należy także uważać pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1984 r., IV CZ 196/84, LEX nr 8642; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20.08.1979 r., I CZ 92/79, LEX nr 8188). Dlatego na uwzględnienie zasługiwał wniosek powoda, zawarty w pozwie oraz piśmie procesowym z dnia 14 kwietnia 2016 r. o zasądzenie kosztów postępowania.

Koszty te wynoszą łącznie na rzecz każdego z powodów po 647 zł, na co składają się opłata od pozwu w wysokości po 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości po 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości po 600 zł, ustalone na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013 poz. 490 j.t.).

Z tych przyczyn Sąd orzekł jak w pkt. 4 sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.

W., dnia 27 lipca 2016 r.